

“ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ”

องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครพนม

จัดทำโดย

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

“ ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ”

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ (๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงสร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทยสามารถปรับประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสมสร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคมและธรรมชาติได้อย่างยั่งยืนช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุค

งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงได้จัดทำโครงการสำรวจฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านหรือปราชญ์ท้องถิ่นเพื่อให้ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านหรือปราชญ์ท้องถิ่นเพื่อสืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชนความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิมีความหมายว่าพื้นชั้นพื้นเพปัญญาหมายความว่าความรอบรู้ความรู้ทั่วความฉลาดเกิด แต่การเรียนรู้และคิดว่ามีปัญญาหมายถึงพื้นความรู้ความสามารถภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงความสามารถในการใช้พื้นความรู้สร้างสรรคงานเพื่อพัฒนาและดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญา หมายถึง การสั่งสมประสบการณ์จากอดีตของท้องถิ่นนั้น ๆ แล้วพัฒนาความรู้นั้นเพื่อใช้ประกอบ การดำรงชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเป็นเครื่องมือในการสร้างสังคมให้ดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขภูมิปัญญาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เป็นกลวิธีหรือเทคนิคในการนำเอาความรู้มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ลักษณะของภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญดังที่ผู้รู้ได้อธิบายไว้ ดังนี้

๒.๑ ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นมี ๔ ลักษณะ ดังนี้ (นิธิ เอียวศรีวงศ์. ๒๕๓๖ : ๒๓๖)

๒.๑.๑ ความรู้และระบบความรู้ ภูมิปัญญาเป็นระบบความรู้ที่ไม่ถือว่าเป็นวิทยาศาสตร์นั้นในการศึกษาเรื่องภูมิปัญญาจะเข้าไปดูว่าชาวบ้านรู้อย่างเดียวไม่พอ ต้องศึกษาว่าเขาเห็นสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างไร

๒.๑.๒ การสั่งสมและการกระจายความรู้ ภูมิปัญญาเกิดจากการสั่งสมและการกระจายความรู้โดยการนำความรู้มาบริการคนอื่น เช่น หมอพื้นบ้าน สั่งสมความรู้ทางการแพทย์ไว้ในตัวคนๆหนึ่ง ซึ่งมีกระบวนการที่ทำให้เขาสั่งสมความรู้ เราควรศึกษาด้วยว่ากระบวนการนี้เป็นอย่างไรหมอคนหนึ่งสามารถสร้างหมอคนอื่นๆ ต่อมาได้อย่างไร

/การถ่าย...

๒.๑.๓ การถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ได้มีสถาบันถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา แต่พบว่ามีกระบวนการถ่ายทอดที่ซับซ้อน ถ้าเราต้องการเข้าใจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เราต้องเข้าใจกระบวนการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คน อีกรุ่นหนึ่ง

๒.๑.๔ การสร้างสรรค์ การปรับปรุงระบบความรู้ของภูมิปัญญาชาวบ้านไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่ได้ถูกปรับเปลี่ยนความรู้และระบบความรู้เพื่อเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง

๓. ความสำคัญของภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาชาวบ้านมีความสำคัญต่อชาวบ้าน ครอบครัว และชุมชน ดังต่อไปนี้ (สมจิตร พรหมเทพ. ๒๕๔๓ : ๖๗ -๖๘)

๓.๑ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่อดีตอันยาวนานจนกลายเป็นวิถีชีวิตประจำวันของตนเอง และชุมชนตลอดมา

๓.๒ เป็นมรดกทางสังคมที่ได้จากการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาของกลุ่มคน

๓.๓ เป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์

๓.๔ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการพัฒนาอย่างยั่งยืนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

๓.๕ เป็นแนวทางนำไปสู่การปรับตัวของชุมชน ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองของชุมชน

๓.๖ ช่วยเพิ่มความสมดุลระหว่างธรรมชาติสิ่งแวดล้อมกับประชาชน

๔. ประเภทของภูมิปัญญาชาวบ้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑ : ๒๔-๒๕) ได้จำแนก ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ๑๐ ประเภท ดังนี้

๔.๑ เกษตรกรรม หมายถึง ความรู้ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะและเทคนิคด้านเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่ง คนสามารถพึ่งพาตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เป็นต้น

๔.๒ อุตสาหกรรมและหัตถกรรม หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการนำเข้าตลาดเพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภค อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้

๔.๓ แพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชนด้วยสมุนไพรและรักษาโรคแบบโบราณ

๔.๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ พัฒนาและใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

/กองทุน...

๔.๕ กองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการด้านการสะสมและบริหาร กองทุนและธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

๔.๖ สวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิด ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

๔.๗ ศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานด้านศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น

๔.๘ การจัดการ หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการ ดำเนินงานด้านต่าง ๆ ทั้งขององค์กร ชุมชน ศาสนา การศึกษา ตลอดจนองค์กรอื่น ๆ ในสังคมไทย

๔.๙ ภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย ตลอดจนทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

๔.๑๐ ศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์ ปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อ การประพฤติปฏิบัติ

๕. แนวการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมี ๗ ประการ ดังนี้ (เอกวิทย์ ณ ถลาง. ๒๕๔๐ : ๑๘๒ -๒๔๖)

๕.๑ ภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตตามสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ คือ การใช้ความรู้และอุบายในการ ดำเนินชีวิตตามสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น การเลือก ที่ตั้งถิ่นฐานที่อยู่ การหาแหล่งน้ำดื่ม น้ำใช้ การปลูกพันธุ์ไม้ไว้ในบริเวณบ้าน เป็นต้น

๕.๒ ภูมิปัญญาในการจัดเครือข่ายระบบความสัมพันธ์ การพึ่งพา

๕.๓ ภูมิปัญญาในด้านหัตถกรรมพื้นบ้าน

๕.๔ ภูมิปัญญาในด้านสมุนไพร – ยากลางบ้าน

๕.๕ ภูมิปัญญาในด้านโลกทัศน์ เป็นระบบรวบรวมความคิด ความอ่าน ความเชื่อ ทัศนคติ ที่บุคคลมี ต่อโลก มีต่อสังคมมนุษย์เป็นนามธรรมอยู่ในจิตสำนึกของบุคคลอันเกิดจากความคิดและอารมณ์ ซึ่งประสาน และก่อตัวขึ้นจากประสบการณ์ที่แต่ละคน ได้รับมา เช่น โลกทัศน์และชีวทัศน์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตาม ธรรมชาติ เป็นต้น

๕.๖ ภูมิปัญญาในการปลูกฝังคุณธรรม การกำหนดปทัสถาน และการรักษาของตุลภาพของสังคม

๕.๗ ภูมิปัญญาในการปรับตัวในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้นภูมิปัญญาท้องถิ่นๆใด จึงเป็นรากแก้วที่สำคัญให้ท้องถิ่นนั้นเจริญงอกงามอย่างมั่นคง ภูมิปัญญา ของชาติพันธุ์หนึ่งอาจพัฒนาไปแตกต่างกับอีกชาติพันธุ์หนึ่งตามสภาพ แวดล้อมตามสภาพสังคมในท้องถิ่นนั้น ที่สามารถปรับใช้ในการแก้ปัญหาและการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติของสังคมนั้น ๆ ได้

**ข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม**

ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีสงกรานต์ ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายน ของทุกปี มีการทำบุญตักบาตร และสรงน้ำพระ รดน้ำดำหัวขอพรผู้สูงอายุให้อยู่เป็นสุข

ประเพณีทำบุญกลางบ้าน (ลอยเรือสำเภา) ประเพณีทำบุญกลางบ้าน เป็นความเชื่อความศรัทธาของตน ซึ่งเรือสำเภากลายเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวจีน จากการเล่าขานของคนจีนและประชาชนในพื้นที่เล่าสืบต่อกันมา มีชาวจีนอพยพมาจากทางเหนือโดยใช้เรือสำเภาล่องมาตามแม่น้ำ ผ่านมาเห็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัยและการประกอบอาชีพเพาะปลูก ข้าว ไร่ ฯลฯ ต่อมาเกิดโรคระบาดอย่างรุนแรง ชาวบ้านเรียกโรคนี้ว่า "โรคห่า" ทำให้ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านที่สืบเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ได้ปรึกษากันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามความรู้ความเชื่อศรัทธาของตนจึงตกลงพร้อมใจกันตั้งศาลเจ้าขึ้น ชื่อว่า "ศาลเจ้าแม่ละอองทิพย์ ละอองทองละอองแก้ว และปู่หนู" เพื่อให้คอยปกป้องรักษา ค้ำครองชาวบ้านให้รอดปลอดภัยจากโรคระบาดนี้ นับจากนั้นชาวบ้านจึง ยึดถือปฏิบัติต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งกิจกรรมที่จัด อาทิ จัดงานบุญเลี้ยงพระ จัดทำเรือสำเภาที่ทำจากต้นกล้วยเพื่อนำไปปล่อยในแม่น้ำท่าจีน อันเป็นการสื่อความหมายถึงการปล่อยทุกข์ปล่อยโศก โรคภัยสิ่งที่ไม่ดีทิ้งลงไปพร้อมกับเรือสำเภาดังกล่าว

ประเพณีลอยกระทง เป็นประเพณีที่สำคัญ ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณโดยมีความเชื่อหลายประการ เช่น แสดงความสำนึกถึงบุญคุณของแม่น้ำที่เราได้อาศัยน้ำกินน้ำใช้ การขอขมาต่อพระแม่คงคาที่ได้ทิ้งสิ่งปฏิกูลต่างๆ ลงไปในน้ำ การสะเดาะเคราะห์ และสิ่งไม่ดีต่างๆ ให้อลอยตามแม่น้ำไปกับกระทง และยังเป็น การส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย

วันมาฆบูชา มาฆบูชา เป็นวันสำคัญของพระพุทธศาสนาวันหนึ่ง ซึ่งเป็นที่รู้กันว่า เป็นวันเกิดพระธรรม ถือว่าเป็นวันที่ พระพุทธเจ้าได้ประกาศหลักธรรม คำสั่งสอนของพระองค์ เพื่อให้พระอรหันต์ทั้งหลายที่มาประชุมกันในวันนั้น นำไปเผยแผ่ในวันมาฆบูชา เป็นวันบูชา พิเศษ

วันวิสาขบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า ๓ ประการ คือเป็นวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน

วันอาสาฬหบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เอน ๘ วันอาสาฬหบูชาเป็นวันที่ พระพุทธเจ้าได้ทรงประกาศพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก โดยการแสดงปฐมเทศนา โปรดพระปัจจุวิคัลยที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน จนพระอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุธรรมและขอบวชเป็นพระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา จึงถือว่าวันนี้เป็นแรกที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นครบองค์พระรัตนตรัย

ประเพณีวันเข้าพรรษา "เข้าพรรษา" แปลว่า "พักฝน" หมายถึง พระภิกษุสงฆ์ต้องอยู่ประจำ ณ วัดใดวัดหนึ่งระหว่างฤดูฝน พระพุทธเจ้าจึงทรงวางระเบียบการจำพรรษาให้พระภิกษุอยู่ประจำที่ตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน คือ เริ่มตั้งแต่ วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี เรียกว่า "ปฐมาพรรษา" **ประเพณีวันออกพรรษา** ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เรียกว่าอย่างหนึ่งว่า "วันปวารณา" หรือ "วันมหาปวารณา" คือวันที่ พระสงฆ์ทำปวารณากรรม คือเปิดโอกาสให้เพื่อนพระภิกษุกล่าวตักเตือนกันด้วยเมตตาจิตได้ เมื่อได้เห็นได้ ฟังหรือสงสัยในพฤติกรรมของกันและกัน

/ประเพณี...

ประเพณีตักบาตรเทโว หลังวันออกพรรษา ๑ วัน คือ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จะมีการ"ตักบาตรเทโว" หรือชื่อเต็มตามคำพระว่า"เทโวโรหนะ"แปลว่า การหยั่งลงจากเทวโลก โดยสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ตักบาตรดาวดึงส์" โดยอาหารที่นิยมนำไปใส่บาตรคือ ข้าวต้มมัด และข้าวต้มลูกโยน

“ ชุมชนตำบลทรงคนอง ”

ชุมชนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน (แม่น้ำนครชัยศรี) ไหลผ่านระหว่างกลางของตำบล ด้วยลักษณะของดินที่เป็นดินเหนียวจึงเหมาะแก่การเกษตรกรรม เช่น ทำสวนส้มโอ, ฝรั่ง, มะพร้าว, หนาก อ่างถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๓ มีชาวจีนล่องเรือสำเภาเข้ามาค้าขายโดยล่องมาทางแม่น้ำท่าจีน ถึงบริเวณหมู่บ้านเห็นความอุดมสมบูรณ์จึงได้สร้างบ้านเรือน ตั้งชุมชน โดยได้นำขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ความศรัทธาที่มีการติดต่อกับเทพเจ้า อาทิ มีหลวงพ่อบุ๊หลุย, หลวงพ่อบุ๊ฮู, หลวงพ่อนพมณีได้มาประทับทรง ที่เรียกว่า "การทรงเจ้า" ในการรักษาโรคภัยต่าง ๆ ให้แก่ชาวบ้านภายในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากบริเวณชุมชนทรงคนอง มีศาลตั้งอยู่สองฝั่งแม่น้ำท่าจีน งานประจำปีของศาลเจ้าแต่ละแห่งจะมีเทพเจ้าเข้ามาร่วมแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ เจ้าจะคึกคะนองประลองฤทธิ์ จนเป็นที่เลื่อมใสของชาวบ้านทั่วไป จึงเป็นที่มาของชื่อ "ทรงคนอง (ทรง-คะ-นอง)" ในหนังสือ "ทำเนียบวัดและพระสังฆาธิการจังหวัดนครปฐม" ได้กล่าวถึง "วัดทรงคนอง สร้างขึ้นราว ปี พ.ศ. ๒๒๕๖" สมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมามีการค้นพบสมุดข่อยที่อ้างถึงประวัติของผู้สร้างอุโบสถ

"วัดนี้ แต่เดิมมีพระครูสุข เป็นเจ้าอาวาสปกครองวัดมานานเท่าใดไม่ปรากฏ เมื่อพระครูสุขมรณภาพแล้ว บรรดาสิ่งก่อสร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ก็ชำรุดทรุดโทรมลงมากจนเกือบกลายเป็นวัดร้าง ต่อมานายจ้อย (จิน) ซึ่งมีเชื้อสายจีนได้มีจิตศรัทธาร่วมกันสร้างอุโบสถขึ้นมาใหม่หลังหนึ่ง เพื่อใช้แทนหลังเก่าเสร็จแล้วได้ไปอาราธนาพระภิกษุอิน ซึ่งอยู่ที่วัดคงคารามมาเป็นเจ้าอาวาส" จึงสันนิษฐานได้ว่าชุมชนทรงคนอง นั้น คงมีมาพร้อม ๆ กับวัดทรงคนอง ชุมชนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ มีประเพณีและ วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น

แยกตามประเภทภูมิปัญญาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ด้านเกษตรกรรม

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นายทิม ไทยทวี	บ้านเลขที่ ๔๑/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	การปลูกส้มโอ (ขาวน้ำผึ้ง)

ด้านหัตถกรรม

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นายประกิต เล่าทุย	บ้านเลขที่ ๔๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ทักทอผลิตภัณฑ์/สิ่งประดิษฐ์จากทางมะพร้าว

ด้านการแพทย์แผนไทย

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นายจรรย์ สุขทัศน์	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ความสามารถในการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชนด้วยสมุนไพรและรักษาโรคแบบโบราณ

ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นายสมศักดิ์ ไทยสง	หมู่ที่ ๔ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ประเพณีทำบุญกลางบ้าน เป็นความเชื่อความศรัทธาของตน ซึ่งเรือสำเภา กลายเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวจีน

ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางรัตเกล้า มีกุล	หมู่ที่ ๑ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ครูภูมิปัญญาชุมชนทรงคนอง ด้านอาหารพื้นบ้าน เมนู : ขาหมูใบมะดัน (ใส่กรูบมะพร้าว) และเปลือกส้มโอเชื่อม

ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางธณกร สร้อยทอง	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ครูภูมิปัญญาชุมชนทรงคนอง ด้านอาหารพื้นบ้าน เมนู : ยำส้มโอโบราณ

ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางศรีไพร ศรีลิมดี	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ครูภูมิปัญญาชุมชนทรงคนอง ด้านอาหารพื้นบ้าน เมนู : แกงป่าไก่ใส่กล้วยดิบสมุนไพร

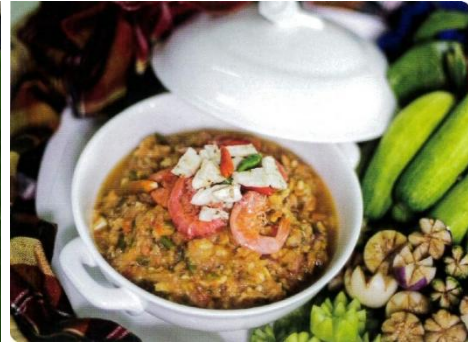
ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางโสภา พัฒลักษณ์	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ครูภูมิปัญญาชุมชนทรงคนอง ด้านอาหารพื้นบ้าน เมนู : ยำหัวปลีเผา

ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางระวีวรรณ อินทร์แขก	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ครูภูมิปัญญาชุมชนทรงคนอง ด้านอาหารพื้นบ้าน เมนู : น้ำพริกกล้วยน้ำว้า

ด้านศิลปกรรม

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นางสาวสุจิตา ภมร	๑๘๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	กลุ่มนางรำออนซอนตำบลทรงคนอง ร้อง เล่น เต้น รำ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญา
๑	นายธรรมนุญ ปรางทิพย์	หมู่ที่ ๕ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	ดนตรี กลองยาวของกลุ่มตำบลทรงคนอง

ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสถาน

ที่	ชื่อ	หมู่ที่	ชื่อเจ้าอาวาส (ปัจจุบัน)	จำนวน พระสงฆ์ (รูป)	จำนวน สามเณร (รูป)
๑	วัดทรงคนอง	๕	พระมหาสมเกียรติ เตชวณฺโณ	๑๓	-
๒	ศาลเจ้า	๑	บ้านศาลเจ้า	๑	-
๓	โรงเจ	๑	บ้านศาลเจ้า	๑	-
๔	อนุสรณ์สถาน	๑	บ้านเหนือ	๑	-

ข้อมูลกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผลิตภัณฑ์ (OTOP)

ที่	ชื่อกลุ่ม	สถานที่	ประเภท ผลิตภัณฑ์	ประธานกลุ่ม	เบอร์ติดต่อ
๑	กลุ่มกล้วยหอมทอดกรอบศรีอารีย์	หมู่ที่ ๕ ต.ทรงคนอง	สินค้าแปรรูป (OTOP)	นางศรีไพร ศรีลิ้มดี	๐๙๘-๗๕๓๐๙๕๒
๒	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำพริกเผา - พริกแกง	หมู่ที่ ๑ ต.ทรงคนอง	สินค้าแปรรูป (OTOP)	นางธรรมรัตน์ ประเสริฐมรรค	๐๙๑-๙๑๕๕๕๖๙
๓	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรทรงคนอง	หมู่ที่ ๑ ต.ทรงคนอง	กล้วยทอดกรอบ	นางเฉลียว ขาว สำอานค์	๐๘๗-๔๑๖๖๐๘๖
๔	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนร้านธนากรรมรีไซเคิลศาลายา	หมู่ที่ ๑ ต.ทรงคนอง	วัสดุ/อุปกรณ์รีไซเคิล	น.ส.ชนิษฐา หลง สกุลนี้	๐๙๗-๙๒๕๑๒๑๙
๕	สวนเกษตรอ่อนรัก - ลูกหม่อนสด - น้ำลูกหม่อน - ชาใบหม่อน - น้ำจากจากใบหม่อน - น้ำลูกหม่อนสกัด - ไอศกรีมลูกหม่อน - อัญชัญอบแห้ง	หมู่ที่ ๔ ต.ทรงคนอง	เกษตรกรรม/สินค้า แปรรูป (OTOP)	นายณที สุดประเสริฐ	๐๙๘-๘๒๕๒๗๑๙